

De zondvloed van de doop

Preek over 1 Petrus 3:21

Te lezen: Genesis 6:5-22 en 1 Petrus 3:13-22

Doopdienst zr. Leusen

Utrecht-Noord, 3 december 1972

Het lijkt mij het beste vanmorgen met de deur in huis te vallen. Aan het begin van de preek moest maar direct gezegd worden, waarom het vanmorgen gaat: Het water dat in het doopvont gereed ligt om zuster Leusen te overspoelen, is het water van de zondvloed, dat in de dagen van Noach de aarde overspoelde. Om misverstanden te voorkomen: De baptisten gemeente te Utrecht-Noord heeft geen reservoir, gevuld met water dat uit de tijd van Noach stamt. Maar het doopwater heeft dezelfde betekenis als het water van de zondvloed. De tekst uit de eerste Petrusbrief stelt immers, dat de doop het tegenbeeld is van de ark waarin Noach en de zijnen ontkwamen aan de zondvloed. Wanneer het doopwater zich straks boven zuster Leusen sluit en haar geheel bedekt, moet u dat zien tegen de achtergrond van het water van de zondvloed, dat zich eens boven de bewoonde aarde sloot, en mens en dier bedekt. Wanneer het doopwater daarna de dopelinge weer prijs moet geven, moet u dat zien in het licht van het water van de zondvloed dat Noach en de zijnen in de ark prijs moest geven. In de tijd dat Noach leefde, waren de mensen slecht. Zo slecht, dat God er spijt van had de aarde, en alle mensen daarop, gemaakt te hebben. In Genesis zes lezen wij: 'De Here zeide: Ik zal de mensen die Ik geschapen heb van de aardbodem uitroeien, want het berouwt mij dat Ik hen gemaakt heb'. Het lijkt mij vreselijk op je oude dag spijt van je levenswerk te moeten hebben. Van grote wetenschapsmensen als Einstein en Max Planck is bekend dat zij op latere leeftijd hun ontdekkingen betreunden. Omdat hun navolgers deze gebruikten voor het ontwikkelen van de atoombom. Ik kan mij voor ouders niets ergers voorstellen, dan dat zij moesten zeggen: Wij betreuren het kinderen gekregen te hebben. Want alle tijd en geld die wij aan hen besteed hebben, en alle liefde en kennis die wij hen gegeven hebben, hebben zij gebruikt om een leven te leiden dat ons slechts verdriet bezorgt. In de dagen van Noach had God spijt van zijn levenswerk, de schepping. Het verdroot God mensen te hebben geschapen. Waarom? Omdat de mensen met al Gods geschenken hun eigen, verkeerde weg gingen. Enkele verzen vóór het zondvloedverhaal begint, lezen wij dat God zegt: 'Mijn Geest zal niet altijd in de mens blijven, omdat zij zich misgaan hebben'. Noachs tijdgenoten hadden zich misgaan. Dat wil zeggen: zij waren mis gegaan. Zij hadden de verkeerde weg gekozen. Slechts één weg is de goede. Dat is de weg waarop je met God wandelt. Dat is de weg waarop je God laat beslissen waar je links of rechts zult afslaan. Dat is de levensweg waarvan God richting en doel bepaalt. Noachs tijdgenoten gingen niet deze weg met God. Zij gingen mis. Sinds Noach is er weinig veranderd. Mensen gaan nog steeds mis. Zij kiezen nog altijd de verkeerde weg. Doordat zij niet met God wandelen, maar hun eigen gang gaan. Wij gaan onze eigen gang: Met de planten en dieren om ons heen.

Bossen moeten wijken voor fabrieken. Wij offeren de natuur op aan onze kunststofwelvaart. En wij komen daarbij om in ons eigen vuil. Wij gaan onze eigen gang: Met de krachten en mogelijkheden die er in de natuur opgesloten zitten. Wetenschappelijke ontdekkingen vinden hun weg naar de oorlogsindustrie. Natuurkrachten worden gebruikt om mensen in oorlogssituaties het leven te ontnemen. Wij gaan onze eigen gang: Met de rijkdom die wij bezitten. Het probleem van rijke en arme landen is hiertoe terug te brengen, dat mensen met hun rijkdom hun eigen weg gaan. We wandelen niet met God, in onze rijkdom. Een rijke die met God wandelt, krijgt van Hem te horen dat hij zijn rijkdom heeft ontvangen om ervan aan armen uit te delen. Maar ons economisch systeem is erop gericht om met onze overvloed van kapitaal, kennis en fabrieken eigen wegen te gaan, en eigen doelen na te streven. En zo worden de rijke landen steeds rijker, en de arme landen steeds armer. Velen gaan hun eigen gang: Met de man of vrouw die zij getrouwd hebben. Zij beschouwen hun huwelijkspartner als privébezit, geschikt personeel om eigen doelen in het leven te helpen bereiken. Hoeveel vrouwen zijn alleen maar huishoudsters, kinderopvoedsters en gastvrouwen geweest in dienst van de carrière van de man? Velen gaan hun eigen gang: Met de kennis die zij op school en universiteit hebben opgedaan. Want deze wordt alleen gebruikt om er zelf maatschappelijk beter van te worden. Mensen gaan hun eigen gang: Met de vrije tijd die zij hebben. Want daarin is alleen plaats voor eigen genoegens en pleziertjes.

Wij wandelen niet met God. Maar gaan onze eigen gang met alle dingen die God ons toevertrouwt. Wij gaan mis. Wij misgaan ons, net als de tijdgenoten van Noach. In de dagen van Noach had God schoon genoeg van mensen die niet met Hem wandelden, maar met al zijn geschenken hun eigen weg gingen, en zo van de wereld één grote puinhoop maakten. Het speet God wereld en mensen geschapen te hebben. Zijn scheppingswerk berouwde Hem. God draaide daarom de klok terug. Hij maakte de schepping weer ongedaan. Wie Genesis één aandachtig leest, bemerkt hoe dat het water bij de schepping een belangrijke rol speelde. In Genesis één vers één lezen wij, dat de aarde in de oertoestand geheel bedekt was door de wateren, ook wel de vloed genaamd. Om de aarde bewoonbaar te maken voor mens en dier, moest God allereerst de watervloed van de aarde terugdringen naar één plaats. In de verzen zeven en negen wordt ons verteld hoe God de watervloed van de aarde terugdringt tot zijn eigen plaats. Vers zeven: 'God scheidde de wateren die onder het uitspansel waren van de wateren die boven het uitspansel waren' En vers negen: 'God zeide: Dat de wateren onder de hemel op één plaats samenvloeien en het droge ter voorschijn kome; en het was alzo.' Water is de gulzige, alles verslindende vijand van de mens en zijn wereld. Denkt u maar eens terug aan de watersnoodramp die in februari 1953 het westen van ons land trof! Een groot gedeelte van ons land bestaat bij de gratie van de dijken die het water op een afstand houden. In de Bijbelse taal zijn de wateren het beeld van dood, verderf en oordeel. Eén van de eerste scheppingsdaden van God was daarom deze, dat Hij de alles verslindende watervloed tot één plaats terugdrong. In zijn genade legde God zagezegd een beschermende dijk om het land waar mens en dier zouden gaan wonen. Genesis zes verteld ons dat God vanwege de boosheid van

de mensen spijt had van zijn scheppingswerk. God draaide de klok terug. Hij maakte de schepping ongedaan. In eerbied gesproken: God stak de dijken door die de bewoonde wereld tegen de watervloed beschermden. De situatie van vóór de schepping deed weer zijn intrede. Na veertig dagen en nachten regenen bood de aarde dezelfde aanblik als vóór de eerste scheppingsdag: Zij was bedekt door een watervloed die alle bomen verzwolgen had. Alsof er nooit een schepping geweest was.

Laten wij er geen doekjes omdraaien. Dit is de situatie waarnaar wij mensen het gemaakt hebben: Onze aarde verzwolgen door de watervloed. Alsof er nooit een schepping geweest was. Wat wij mensen op aarde tot stand brengen, onze eigen weg gaande heeft geen toekomst. Het gaat ten onder in de watervloed van de dood en het oordeel. De situatie van de zondvloed is de situatie van ons leven in het oordeel van God: ons leven verzwolgen door de watervloed van de dood en het oordeel. Alsof wij nooit geleefd hadden. Straks in het doopvont belijdt zuster Leusen dat haar leven slechts de zondvloed verdient. Wanneer zij zich in het doopwater laat onderdompelen, laat zij zich onderdompelen in het water van de zondvloed, het water van het oordeel, het water van de dood. Wanneer het doopwater zich boven haar sluit en haar geheel bedekt, zal de klok van haar leven teruggedraaid worden: alsof zij er nooit geweest is.

Maar Goddank is hiermee niet het laatste woord gezegd. Want wat dobert daar op de watervloed die de aarde bedekt, alsof er nooit een schepping geweest is? Een ark of zoals je het Hebreeuwse woord ook kunt vertalen: Een doodskist. Maar geen doodskist met doden, maar met levenden! Noach en zijn familieleden. De ark is een doodskist. Dat wil zeggen: Een kist die door het water van de dood heen, Noach en de zijnen brengt naar het leven op een nieuwe aarde. Noach was onder zijn tijdsgenoten de enige die met God wandelde. Noach ging niet zijn eigen gang, maar liet zijn levensrichting en daden door God bepalen. Daarom had de watervloed van het oordeel en van de dood geen vat op Noach. Boven het doodswater van de zondvloed uitgetild, voer Noach naar een nieuwe wereld en een nieuwe toekomst, zoals deze na het zakken van het water voor hem opdoemde. Noach is de mens die Gods oordeel kan doorstaan. Zijn leven kan niet door het doodswater verzwolgen worden alsof hij nooit bestaan had. Noach heeft toekomst op een nieuwe aarde. Noach is het type van Jezus Christus, de Messias. De ware mens die van kribbe tot kruis met God wandelde, Christus was zonder zonde. Daarom had de dood geen vat op Hem. Na drie dagen moest deze Hem prijsgeven. Christus stond op uit de dood en het oordeel, en als de ware Noach is Hij de eerste bewoner van de nieuwe wereld, die eens zal opdoemen. De opgestane Christus is de eersteling van de nieuwe schepping nadat de oude schepping is ondergegaan in de vloed van Gods oordeel en van de dood.

Zuster Leusen wordt straks ondergedompeld in het doopwater. Het zal dan zijn alsof zij er nooit geweest is. Als oude, door de zonde verziekte schepping bestaat zij dan niet meer. Het zal zijn of het er nooit geweest is: Haar leven voor zover zij daarin haar

eigen weg ging, en niet met God wandelde. Haar leven dat getekend werd door ongehoorzaamheid en nederlagen. Maar daarmee is niet het laatste woord gezegd. Want na er in ondergedompeld te zijn geweest, zal zuster Leusen weer uit het doopwater oprijzen. Het water van de zondvloed zal haar moeten prijs geven, zoals het Noach prijs moest geven, zij zal boven het water van het oordeel en van de dood, uitgetild worden om een nieuwe toekomst tegemoet te gaan. Zoals Noach in de ark boven het zondvloedwater uit getild een nieuwe toekomst tegemoet ging. Hoe zal dit gebeuren? Wat is de drijvende kracht hierachter? De tekst van deze doopdienst geeft het antwoord. Door de opstanding van Jezus Christus zal zuster Leusen uit het doodswater opstaan tot een nieuwe toekomst, een nieuw leven. Zuster Leusen, door Jezus Christus heeft het water van de zondvloed zijn vaste greep op u verloren. Door het geloof in Jezus Christus bent U een volgeling van Hem geworden. U hebt zijn hand gevat. En wat belangrijker is: Christus heeft uw hand gevat. Christus heeft meer greep op u, dan het water van het oordeel en van de dood greep op u heeft. Christus sleept u als zijn volgeling erdoor: Door de dood en het oordeel heen tot het nieuwe leven. U wordt straks ondergedompeld in het water van de zondvloed, het water van het oordeel en van de dood. Maar door de opstanding van Jezus Christus rijst u er weer uit op. En gaat u als Noach een nieuw leven tegemoet: in uw gezin, met uw man en kinderen, in uw kennissenkring, in de gemeente, en straks op de nieuwe aarde die God voor ons zal laten opdoemen.

Amen.